

# РЕШЕНИЕ

№ 11092

гр. София, 27.06.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 69 СЪСТАВ**, в публично заседание на шестнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВАНЯ Б. И. ЗГУРОВА

при участието на секретаря СВЕТЛА Р. ЛАЗАРОВА  
като разгледа докладваното от ВАНЯ Б. И. ЗГУРОВА Гражданско дело № 20221110110432 по описа за 2022 година

Предявени са кумулативно и обективно съединени искове от Г. А. Д. срещу „А“ за заплащане: 1/ на осн. чл. 128, т. 2, вр. чл. 242 КТ общата сума в размер на 12 221,67лева – неизплатени нетни трудови възнаграждения за периода от 01.02.2019г. до 26.04.2021г. , както и 2/ на осн. чл. 224 КТ сумата от общо 1362,40лева – нетно обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за периода 2019г.- 2020г. , дължими по трудов договор № 34/01.04.2016г. и допълнителни споразумения към него, по който изпълнявала длъжността "готвач", като трудовото й правоотношение е прекратено със заповед № 190/26.04.2021г. на работодателя на осн. чл. 325, т.1,КТ , ведно със законната лихва върху главниците, считано от подаване на исковата молба до окончателното изплащане.

Ответникът „А“ чрез процесуалния си представител –адв. Б. от САК, оспорва исковете по чл. 128, т. 2, вр. чл. 242 КТ; и по чл. 224, ал. 1 КТ по размер, като твърди плащане на част от дължимото възнаграждение, а на следващо място релевира възражение за погасяване на вземанията по давност.Претендира разноски за производството.

**Софийският районен съд, след като прецени събраните по делото доказателства и взе предвид доводите и възраженията на страните, приема от фактическа и правна страна следното:**

**По иска по чл. 128, т. 2, вр. чл. 242 КТ:**

Не се спори между страните, и от писмените доказателства, се установява, че по силата на трудов договор № 34/01.04.2016г. ищцата е започнала работа при ответника на длъжност "готвач", като по силата на Допълнително споразумение №77/02.01.19г. трудовото й възнаграждение

било определено на 560лв. , като било предвидено и допълнително възнаграждение от 18,90% за трудов стаж и професионален опит. С Допълнително споразумение №114/02.01.20г. към трудовия договор основното трудово възнаграждение на ищцата било определено на 610лв., и дължимо допълнително възнаграждение от 19,80% за трудов стаж и професионален опит. С Допълнително споразумение №156 /01.07.20г. основната заплата на ищцата е увеличена на 800лева с 20,70% допълнително възнаграждение за трудов стаж и професионален опит. Трудовият договор е сключен за неопределено време, при осем часов работен ден, с периодичност на изплащане на основното и допълнителни трудови възнаграждения до 10-то число на следващия месец, със срок на предизвестие при прекратяване на трудовия договор от 30 дни – за двете страни и основен платен годишен отпуск в размер на 20 работни дни . Трудовото правоотношение (ТПО) е прекратено със заповед № 190/26.04.2021г. на осн. чл. 325, т.1 от КТ.

Приложена и приета е заповед на работодателя № 192/29.01.19г. въз основа на молба , подадена от ищцата, с която ѝ е разрешено ползването на платен отпуск от 5 работни дни , считано от 28.01.19г. до 01.02.19г. ; а със Заповед № 263/01.11.19г.- ползването на 40работни дни платен отпуск за периода от 01.11.19г. до 26.12.2019г.; със Заповед № 353/01.10.20г.- ползването на 20 работни дни платен отпуск за периода от 01.10.20г. до 28.10.20г.Представена и приета по делото е и ведомост за заплати за процесните периоди , както и разписка с № 0200013386682893/01.07.2021г. за извършен банков превод по сметка на ищцата за сума в общ размер на 377,43лева, от която – за болнични -96,56лева , и за отпуска -276,52лв. от „А .

По искане на ищцата съдът е задължил ответната страна да представи в оригинал оспорени разплащателни ведомости за заплати и молби за отпуск , като ищцата е оспорила положените подписи в разплащателни ведомости за м. 06.,07.,08.,09 и м.11.2018г., както и за м. 06. И м. 07.2019г., , и за месеците 02,07,08,11 и 12.2020г. срещу името си за получено трудово възнаграждение, както и подписите си, положени в молба за отпуск от 01.10.19г. за ползване на 20 дни отпуск за 2019г., и в молба от 03.12.20г., молба от 30.09.20г. и молба от 12.11.17г. за използване на 20 дни платен отпуск. От заключението на допуснатата единична съдебно-почеркова експертиза се заключава от вещото лице Цветанова, че подписите на разплащателни ведомости за заплати м. 06, м.07, м. 08., м.09, м.11.2018г., м. 07.2019г., както и подписите в посочените молби за отпуск не са изпълнени от ищцата Г. Д..

В заключението си вещото лице посочва , че подписите, положени в графа „Подпис“ на разплащателни ведомости за заплати за м. 06.19г., месеците 02, 07,08,11 и м.12 за 2020година вероятно са изпълнени от Г. Д.. Поради направено оспорване на експертизата, и при уважено доказателствено искане на ищцата, съдът е допуснал тройна съдебно-графологична експертиза , според заключението на която подписите срещу имената на Г. А. Д. в платежни ведомости на „А за м. 06.2019г., м. 02.20г., м. 07.20г., , м. 08.20г., м.11,20г. и м.12.2020г. са положени от ищцата Г. А. Д..

По делото са събрани и гласни доказателства посредством разпит на св. Цветан Андреев, чиито показания съдът намира за неотнормими, доколкото от тях става ясно, че в рамките на искомия период същият е работил в обект на ответното дружество, наоходящ се в гр. София, а по същото това време ищцата е простирила труд в полза на работодателя на обект, наоходящ се в гр. Ахтопол.

В показанията си пред съда св. К.К. поддържа, че е работил с ищцата в периода от 2018 до 2020г. на обекта на ответника в гр. Ахтопол, като трудовото възнаграждение се изплащало на ръка срещу подпис във ведомост. Свидетелят бил чувал от ищцата, че не ѝ е заплащано редовно цялото възнаграждение, като е присъствал на разговор на ищцата с управителя на обекта, при който и е отговаряно, че няма оборот за заплащане на дължимото ѝ се възнаграждение.

От показанията на св. А.Т. –служител в ответното дружество на обекта в гр. Ахтопол, се установява, че трудовите възнаграждения са изплащани на ръка, ежемесечно, като подписите във ведомостите за заплати понякога били полагани и след 2-3месеца, тъй като счетоводството на ответното дружество се намирало в град София. Според свидетелката ищцата редовно е получавала възнаграждението си, като невинаги се е подписвала за това.

Съдът кредитира показанията на свидетелите Кръстев и Тонева в частта и доколкото кореспондират и с останалите, приобщени по делото доказателства.

#### **По иска по чл. 128 от КТ.**

Предвид събраните по делото писмени и гласни доказателства съдът намира, че ищцата доказва наличието на трудово правоотношение с ответника през процесния период, за който се претендира, че има право на трудово възнаграждение, наличието на отработване на претендираното трудово възнаграждение, както и размера на трудовото възнаграждение, а същевременно ответникът не е доказал, че е изпълнил в цялост задължението си да заплати уговореното трудово възнаграждение. Доколкото от събраните гласни доказателства се установи, че заплатите са получавани от служителите на ответника чрез изплащането им на ръка и срещу подпис във ведомост, както и предвид представените от страна на ответника ведомости за заплати, вкл. в оригинал, и предвид неоспорването на една част от подписите върху ведомостите срещу името на ищцата, както и с оглед на заключението по графологичните експертизи, съдът намира, че ответникът не е изпълнил задължението си за заплащане на трудово възнаграждение на ищцата единствено по отношение на месеците 01,02,03,04, 2021година и за м. 07.2019г. / с оглед липсата на подписи във ведомостите и заключението на вещите лица/. Ето защо, съдът намира иска за частично основателен и доказан за времето м.07.2019г./ незаплатено възнаграждение в размер на 520,59лв./ и за месец 01. 2021г./ незаплатено възнаграждение в р-р на 749,29лв./, за м. 02.21г./ 749,29лв./, за м. 03.21г. /749,29лв./ и м.

04.21г./428,16лева/ и за размер от общо **3196,62лева**, изчислен от съда по реда на чл. 162,КТ на база представените от ответника ведомости за изплатени възнаграждения, и след приспадане на заплатените от ответника възнаграждения съобразно представената ведомост и заключението на графологичната експертиза, че ищцата се е разписала относно получена заплата за месеците 06.2019г. и за месеците 02,07,08,11 и 12.2020г., както и предвид неоспорване на подписа върху ведомостите за останалите месеци в рамките на процесния период. Или искът следва да бъде уважен за посочените месеци и до размер от общо 3196,62лева и отхвърлен до пълния предявен размер от 12 221,67лева.

Относно възражението за давност, релевирано от ответника с отговора, съдът го намира за неоснователно, доколкото изискуемостта на най-старото вземане за незаплатено трудово възнаграждение е възникнала на 10.03.2019г., а исковата претенция е заведена на 28.02.2022г., т.е. вземанията за трудови възнаграждения не са погасени по давност.

#### **По иска по чл. 224, ал. 1 КТ:**

Обезщетението за неизползван платен годишен отпуск включва два елемента във фактическия си състав, а именно - прекратяване на трудовото правоотношение и работникът да не е използвал полагащия му се платен годишен отпуск за календарната година на прекратяването или за предходни години. Обезщетението по чл. 224, ал. 1 КТ по силата на нарочната законова регламентация - чл. 224, ал. 2 КТ (в отклонение от правилото на чл. 228 КТ), се изчислява от полученото среднодневно трудово възнаграждение за последния календарен месец, предхождащ ползването на отпуска, през който работникът или служителят е отработил най-малко 10 работни дни. По делото е установено, че трудовото правоотношение на ищцата е прекратено от 26.04.2021 г., като в заповедта за прекратяване на трудовия договор не е разпоредено изплащане на ищцата на обезщетение по реда на чл. 224 ал. 1 КТ . Доколкото от представената от ответника разписка на л. 43 от делото /неоспорена от ищцата/ се установява , че на 01.07.21г. , от страна на работодателя е заплатена сума в размер на 276,52лева като обезщетение за неизползвана отпуска , както и доколкото не се оспорва ползването на отпуск в размер на 5 работни дни за 2019г. за периода 28.01.19г. до 01.02.19г., разрешен със заповед № 192/29.01.19г. на основание молба от 27.12.2018г. , то следва от претендирания от ищцата размер да се извади заплатената от ответника сума, а така също и равностойността на използваните пет дни от полагаемия за 2019г. платен годишен отпуск. Размерът на полученото от ищцата нетно възнаграждение - това за м. 12.2019г. (обезщетението по чл. 224, ал. 1 КТ е претендирано като нетна сума, поради което съгласно диспозитивното начало – чл. 6, ал. 2 ГПК, съдът е обвързан от искането както е направено от ищеца и се произнася за нетния размер на обезщетението), служи за база при определяне на среднодневното трудово възнаграждение и за изчисляване на обезщетението, като през този месец ищецът е отработил повече от 10 работни дни. В конкретната хипотеза се установява, че на ищеца

се дължи обезщетение за неизползван платен годишен отпуск, определено за 15 дни за 2019г. / доколкото са използвани пет дни платен годишен отпуск от полагаем в р-р на 20дни/ и възлизащо в нетен размер на 354,95лева, определено от съда по описания по-горе начин. Ответникът не е доказал, че е изпълнил задължението си да заплати дължимото обезщетение на ищеца за неизползван платен годишен отпуск за 2019г., поради което същото е дължимо в определения от съда размер. По отношение на неизползвания платен годишен отпуск за 2020г., доколкото не се установява ищцата да е използвала такъв / предвид заключението на съдебно-графологичните експертизи/ и при полагаем платен годишен отпуск в размер на 20 дни , изчислен по описания по-горе начин размерът на обезщетението се явява дължим в размер на 681,17лева , от която сума следва да се приспадне заплатената от ищеца в размер на 276,52лева с разписка от 01.07.21г., или дължимото за 2020г. обезщетение за неизползван платен годишен отпуск на ищцата е в размер на 404,65лева. Ето защо, съдът намира исковата претенция за неизползван платен годишен отпуск за 2019г.- 2020г. за основателна и доказана по размер за сумата **от 759,60лева** , като за горницата до пълния предявен размер искът следва да бъде отхвърлен. Възражението за погасяване на това вземане по давност , релевирано от ответника с отговора на исковата молба, съдът намира също за неоснователно , доколкото задължението за заплащане на обезщетение за неизползван платен годишен отпуск става изискуемо и дължимо от момента на прекратяване на трудовото правоотношение, което в настоящия случай е извършено със заповед на работодателя от 26.04.21г./ обстоятелство, което не е спорно между страните по делото/, поради което към датата на завеждане на исковата молба в съда-28.02.2022г. и това вземане не е погасено по давност.

#### **По разноските:**

Предвид изхода на спора между страните, на ищцата се следват разноски по производството , съразмерно на уважените искове , в размер на 291,24лева за заплатено адвокатско възнаграждение.

Съразмерно на отхвърлените искове, на ответника се следват разноски за производството , за заплатено адвокатско възнаграждение , в размер на 1027,70лв./ от претендирано възнаграждение в общ размер на 1450лв./ Съдът намира възражението за прекомерност на ищеца по отношение на претендираното от ответника адвокатско възнаграждение за неоснователно с оглед на фактическата сложност на делото и броя проведени съдебни заседания, а на следващо място съдът намира, че заплатеното от ответника адвокатско възнаграждение е съобразено с минималните размери на адвокатските възнаграждения по реда на Наредба 1/2004г.

Ответникът трябва да бъде осъден по правилата на чл. 78, ал.6 ГПК да заплати дължимите държавни такси в размер общо на 177,86 лв. (ДТ от 4% върху уважения размер на всеки от двата иска , както и общо 1350лева – заплатени от бюджета на съда възнаграждения за вещи лица по единична и тройна съдебно- графологични експертизи.

Предвид изложеното, съдът

## РЕШИ:

**ОСЪЖДА** „ А с ЕИК 1111 , да заплати на Г. А. Д. с ЕГН \*\*\*\*\* **на осн. чл. 128, т. 2, вр. чл. 242 КТ общата сума от 3196,62лева**, – неизплатени нетни трудови възнаграждения за м. 07.19г., както и за м. 01.2021г., м. 02.2021г., м. 03.21г. и м. 04.21г. , ведно със законната лихва върху общата сума , считано от подаване на исковата молба – 28.02.2022 г. до окончателното изплащане; **както и на осн. чл. 224, ал. 1 КТ сумата от общо 759,60лева** – нетно обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за 2019г. и 2020г. , дължими по трудов договор №34/01.04.2016г. и допълнителни споразумения към него , по който ищцата е изпълнявала длъжността " готвач", прекратен със заповед № 190/26.04.21г. на изпълнителния директор на „А“АД на основание чл. 325, т.1 КТ, считано от 26.04.2021г., заедно със законна лихва върху присъденото обезщетение от датата на исковата молба - 28.02.22г. до окончателно изплащане на вземането , **КАТО ОТХВЪРЛЯ** иска по чл. 128, т.2 от КТ за горницата над уважения размер от общо 3196,62лева до пълния предявен размер от 12221,67лева и за месеците 02,03,04,05,06,08,09,10,11,12 2019г., както и за месеците от 01 до 12м. включително 2020г., както и иска по чл. 224, ал. 1 КТ за сумата над 759,60 лв. до пълния предявен размер от 1362,40лева , **КАТО НЕОСНОВАТЕЛНИ**.

**ОСЪЖДА** „ А с ЕИК 1111 , да заплати на Г. А. Д. с ЕГН \*\*\*\*\* **на осн. чл. 78, ал.1,ГПК сумата от 291,24лева** , представляваща разноси по делото за заплатено адвокатско възнаграждение , съразмерно на уважените искове.

**ОСЪЖДА** Г. А. Д. с ЕГН \*\*\*\*\* да заплати на „ А с ЕИК 1111 , на осн. чл. 78, ал.3,ГПК сумата от 1027,70лева , представляваща разноси по делото за заплатено адвокатско възнаграждение, съразмерно на отхвърлените искове.

**ОСЪЖДА** „ А с ЕИК 1111 **да заплати по сметка на Софийския районен съд** на основание чл. 78, ал.6,ГПК , сумата от 177,86лева - държавна такса върху уважените искове , както и сумата от общо 1350лева – заплатени от бюджета на съда възнаграждения за вещи лица по единична и тройна съдебно- графологични експертизи.

**РЕШЕНИЕТО** подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в 2-седмичен срок от връчването.

Съдия при Софийски районен съд: \_\_\_\_\_